ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

z 12. júla 2006 *

Vo veci T-277/04,

Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG, so sídlom v Brémach (Nemecko), v zastúpení: U. Sander, advokát,

žalobkyňa,

proti

Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), v zastúpení: J. Novais Gonçalves, splnomocnený zástupca,

žalovanému,

ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT a vedľajší účastník v konaní pred Súdom prvého stupňa:

* Jazyk konania: angličtina.

Johnson's Veterinary Products Ltd, so sídlom v Sutton Coldfield (Spojené kráľovstvo), v zastúpení: M. Edenborough, barrister,

ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu ÚHVT z 27. apríla 2004 (vec R 560/2003-1) týkajúcemu sa námietkového konania medzi Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co. KG a Johnson's Veterinary Products Ltd,

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (druhá komora),

v zložení: predseda komory J. Pirrung, sudcovia A. W. H. Meij a I. Pelikánová, tajomník: J. Plingers, referent,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Súdu prvého stupňa 9. júla 2004,

so zreteľom na vyjadrenie ÚHVT k žalobe podané do kancelárie Súdu prvého stupňa 14. januára 2005,

so zreteľom na vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania k žalobe podané do kancelárie Súdu prvého stupňa 13. mája 2005,

po pojednávaní z 11. januára 2006,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Spoločnosť Vitacoat Ltd požiadala 21. marca 1996 Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) o zápis slovného označenia VITACOAT ako ochrannej známky Spoločenstva podľa nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146) v znení zmien a doplnení.

2 Tovary, pre ktoré sa požadoval zápis, patria do tried 3, 5 a 21 Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a zodpovedajú týmto opisom:

— trieda 3: „Šampóny, kondicionéry, prípravky na vlasy a pleť, dezodoranty; toto všetko pre zvieratá“,

— trieda 5: „Prostriedky na ničenie roztočí, vší, bĺch a iných parazitov; toto všetko pre zvieratá“,

— trieda 21: „Kefy a hrebene pre zvieratá“.

3 Prihláška bola zverejnená 11. mája 1998 vo *Vestníku ochranných známok Spoločenstva* č. 34/1998.

4 Dňa 25. mája 1998 žalobkyňa podala námietku proti zápisu prihlasovanej ochrannej známky založenú na štyroch ochranných známkach zapísaných v Nemecku (ďalej len „skoršie ochranné známky") pozostávajúcich zo slovného označenia VITA-KRAFT a ochraňujúcich najmä nasledujúce tovary:

— zápis č. 834 153: „Sklo, porcelán a hlinené tovary, a to nádoby na potravu pre vtáky, psy a mačky",

— zápis č. 950 955: „Veterinárne farmaceutické prípravky pre ryby, vtáky ako spoločenské zvieratá a domáce vtáky, s výnimkou prípravkov predávaných výhradne v lekárňach",

— zápis č. 1 065 186: „Hygienické prípravky, prípravky starostlivosti o telo a šampóny pre spoločenské zvieratá",

— zápis č. 39 615 031: „Pracie prostriedky, mydlá, prípravky starostlivosti o telo, vlasové prípravky, prostriedky na ničenie parazitov, hrebene a kefy".

5 Námietka bola založená najmä na článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 a smerovala proti všetkým tovarom uvedeným v prihláške.

6 Námietkové oddelenie rozhodnutím z 11. februára 2000 zamietlo námietku najmä z dôvodu nedostatku úplných prekladov potvrdení o zápise skorších ochranných známok. Tretí odvolací senát ÚHVT na základe odvolania žalobkyne 19. júna 2001 zrušil toto rozhodnutie v rozsahu, v akom sa týkalo skorších ochranných známok.

7 Dňa 4. septembra 2001 Vitacoat oznámila ÚHVT prevod práv z prihlášky ochrannej známky na spoločnosť Johnson's Veterinary Products Ltd, a tento prevod bol 29. októbra 2001 zapísaný do *Registra ochranných známok Spoločenstva.*

8 Námietkové oddelenie 29. júla 2003 znovu zamietlo námietku ako nedôvodnú.

9 Žalobkyňa podala 24. septembra 2003 odvolanie proti rozhodnutiu námietkového oddelenia.

10 Rozhodnutím z 27. apríla 2004 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie") prvý odvolací senát ÚHVT odvolanie zamietol. V podstate uviedol, že predmetné tovary boli sčasti zhodné a sčasti podobné, ale predmetné označenia obsahovali z hľadiska fonetického a vizuálneho len veľmi málo podobných prvkov. Podľa odvolacieho senátu slová „vita" a ochranné známky VITAKRAFT majú totiž len slabú vlastnú rozlišovaciu spôsobilosť pre iné tovary, ako sú tovary podľa nemeckého zápisu č. 834 153 a ako „hrebene a kefy" podľa nemeckého zápisu č. 39 615 031. Okrem toho odvolací senát potvrdil, že tieto slová a ochranné známky sú koncepčne odlišné, keďže slovo „Kraft" znamená v nemčine „silu a výkon", čím zosilňuje pojem „vitalita" („Vitalität" v nemčine) naznačený prvkom „vita", kým slovo „vitacoat" nedáva konkrétny zmysel bez ohľadu na skutočnosť, či nemecký spotrebiteľ pozná význam anglického slova „coat". Pokiaľ ide o dokumenty predložené žalobkyňou v záujme preukázania

zvýšenej rozlišovacej spôsobilosti skorších ochranných známok na základe ich známosti na nemeckom trhu, odvolací senát rozhodol, že tieto dokumenty nie sú dostatočným dôkazom existencie dobrého mena skorších ochranných známok (pozri body 24 a 25 ďalej). Podľa odvolacieho senátu, keďže žalobkyňa nepreukázala, že jej ochranné známky boli známe na nemeckom trhu, podobnosť predmetných ochranných známok nepostačuje na vznik pravdepodobnosti zámeny v zmysle článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94.

Konanie a návrhy účastníkov konania

11 Žaloba bola pôvodne podaná v nemčine. Angličtina sa stala jazykom konania v súlade s článkom 131 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa v dôsledku námietok vedľajšieho účastníka podaných do kancelárie Súdu prvého stupňa 11. augusta 2004.

12 Žalobkyňa pripojila k svojej žalobe viaceré prílohy v nemčine. Dňa 31. januára 2005 časť z nich nahradila skráteným znením.

13 V súlade s článkom 131 ods. 3 rokovacieho poriadku bola žalobkyňa oprávnená vystúpiť so svojimi prednesmi v nemčine.

14 Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal ÚHVT na náhradu trov konania.

15 ÚHVT navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— žalobu zamietol,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

16 Vedľajší účastník konania navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— žalobu zamietol,

— potvrdil napadnuté rozhodnutie,

— vrátil prihlášku ochrannej známky Spoločenstva ÚHVT, aby tento mohol pristúpiť k jej zápisu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov, ktoré vznikli vedľajšiemu účastníkovi v konaniach na Súde prvého stupňa, pred odvolacím senátom a na námietkovom oddelení.

17 Na pojednávaní vedľajší účastník konania v odpovedi na otázku Súdu prvého stupňa vysvetlil, že druhý bod jeho návrhov je v skutočnosti podobný prvému. Cieľom tretieho bodu návrhov je podľa neho zabezpečiť, aby ÚHVT správne postupoval v konaní o zápis prihlasovanej ochrannej známky v prípade zamietnutia žaloby. Pokiaľ ide o trovy konania, tento vedľajší účastník uviedol, že z obozretnosti formuloval štvrtý bod svojich návrhov v čo najširšom zmysle.

Právny stav

O návrhu žalobkyne zrušiť napadnuté rozhodnutie

18 Žalobkyňa uvádza jediný žalobný dôvod založený na porušení článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94, ktorý v zásade zhŕňa tri časti. V prvej časti žalobkyňa tvrdí, že ochranné známky VITAKRAFT a ich prvok „vita" majú zvýšenú rozlišovaciu spôsobilosť na základe svojej známosti na nemeckom trhu. V druhej časti žalobkyňa vytýka odvolaciemu senátu, že nesprávne posúdil podobnosť označení obzvlášť preto, že nepovažoval slovo „vita" za dominantný prvok tejto ochrannej známky. V tretej časti žalobného dôvodu žalobkyňa tvrdí, že uvedené dve nesprávne posúdenia, ako aj nesprávne posúdenie miery podobnosti predmetných tovarov viedli odvolací senát k neuznaniu existencie pravdepodobnosti zámeny v tejto veci, kým v iných podobných prípadoch bola existencia tejto pravdepodobnosti nemeckými súdmi uznaná.

Všeobecné pripomienky

19 Podľa znenia článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 na základe námietky majiteľa skoršej ochrannej známky prihlasovaná ochranná známka nebude zapísaná,

ak kvôli jej zhodnosti alebo podobnosti so skoršou ochrannou známkou a zhodnosti alebo podobnosti tovarov alebo služieb, na ktoré sa vzťahujú tieto ochranné známky, existuje pravdepodobnosť zámeny zo strany verejnosti, pokiaľ ide o územie, na ktorom je skoršia ochranná známka chránená.

20 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora a Súdu prvého stupňa sa pravdepodobnosť zámeny, pokiaľ ide o obchodný pôvod tovarov alebo služieb, musí posudzovať celkovo podľa toho, ako príslušná skupina verejnosti vníma označenia a dotknuté tovary alebo služby, berúc do úvahy všetky činitele, ktorými sa vyznačuje daný prípad, predovšetkým vzájomnú závislosť medzi podobnosťou označení a podobnosťou označovaných tovarov alebo služieb [rozsudok Súdu prvého stupňa z 1. februára 2005, SPAG/ÚHVT — Dann a Backer (HOOLIGAN), T-57/03, Zb. s. II-287, bod 51].

21 V tomto prípade sa účastníci konania zhodujú na skutočnosti, že pokiaľ ide o skoršie ochranné známky chránené v Nemecku a tovary určené všetkým osobám, ktoré vlastnia spoločenské zviera, cieľová skupina verejnosti pozostáva z priemerných nemeckých spotrebiteľov vlastniacich takéto zviera.

22 Okrem toho, ako vyplýva aj z bodov 21 až 23 napadnutého rozhodnutia, odvolací senát konštatoval, že všetky tovary uvedené v prihláške ochrannej známky boli zhodné s niektorými tovarmi chránenými skoršími ochrannými známkami č. 1 065 186 a č. 39 615 031. Navyše v bode 24 napadnutého rozhodnutia potvrdil, že tovary uvedené v prihlasovanej ochrannej známke a v ochrannej známke č. 834 153 boli podobné. Žalobkyňa tieto závery nespochybnila.

23 Jediný žalobný dôvod je potrebné preskúmať práve vo svetle týchto uvedených úvah.

O prvej časti žalobného dôvodu, založenej na zvýšenej rozlišovacej spôsobilosti skorších ochranných známok na základe ich známosti

— Napadnuté rozhodnutie

24 Pred odvolacím senátom žalobkyňa poskytla nasledujúce dôkazné prostriedky na potvrdenie skutočnosti, že jej ochranné známky sú známe:

— cenník tovarov chránených ochrannou známkou VITAKRAFT z roku 1994,

— štúdiu trhu vypracovanú v roku 1997 týkajúcu sa ochranných známok VITAKRAFT,

— štúdiu trhu vypracovanú v roku 1992 týkajúcu sa ochrannej známky VITA a súvislosti, ktorú si môže verejnosť vytvoriť medzi touto ochrannou známkou a označením VITAKRAFT.

25 Odvolací senát neprijal cenník, pretože sa týkal hlavne tovarov odlišných od tých, ktoré sú označené skoršími ochrannými známkami (bod 29 napadnutého rozhodnutia). Pokiaľ ide o štúdiu z roku 1997, odvolací senát považoval jej dôkaznú hodnotu za nepostačujúcu, keďže osoby zúčastnené štúdie si spontánne nevytvorili súvislosť medzi ochrannými známkami VITAKRAFT a tovarmi, ktoré sú nimi chránené, pričom dotazníky obsahovali označenie aj uvedené tovary (bod 30 napadnutého rozhodnutia). Pokiaľ ide o štúdiu z roku 1992, odvolací senát usúdil, že jej dôkazná hodnota je výrazne znížená vzhľadom na skutočnosť, že štúdia nepokrýva relevantné obdobie. Podľa odvolacieho senátu je nutné predpokladať, že trh sa, pokiaľ nie je preukázaný opak, v priebehu štyroch rokov podstatne mení.

Doplnil, že štúdia sa netýkala ochranných známok VITAKRAFT, bola zameraná len na spotrebiteľov vlastniacich spoločenské zvieratá, uvedení spotrebitelia sa v súvislosti s predmetnými tovarmi zameriavali na ochrannú známku VITA a len 20 [% z] osôb zúčastnených štúdie identifikovalo ochranné známky VITAKRAFT (bod 31 napadnutého rozhodnutia).

— Tvrdenia účastníkov konania

26 Pokiaľ ide o cenník z roku 1994, žalobkyňa zdôrazňuje, že tento sa vzťahuje tiež na tovary označené skoršími ochrannými známkami.

27 Ďalej žalobkyňa v súvislosti so štúdiou z roku 1997 v podstate namieta skutočnosť, že odvolací senát neprijal údaje predložené osobám zúčastneným štúdie, týkajúce sa ochrannej známky a predmetných tovarov. Podľa žalobkyne nie je možné neuviesť dotknutú ochrannú známku v štúdii v rámci rozhovorov so spotrebiteľmi. Na pojednávaní žalobkyňa dodala, že keďže slovo „vita" je často používané v ochranných známkach chrániacich tovary ľudskej výživy, bolo uvedenie tovarov, ktoré sú predmetom skorších ochranných známok, nevyhnutné, aby sa vyhlo zámene s ochrannými známkami z oblasti ľudskej výživy.

28 Nakoniec, pokiaľ ide o štúdiu z roku 1992, žalobkyňa uvádza, že dotknutý trh sa nemení v priebehu relatívne krátkeho obdobia štyroch rokov, čo bolo dokázané aj štúdiou z roku 1997. Ďalej žalobkyňa zdôrazňuje dobré meno inštitútu pre výskum verejnej mienky Allensbach, ktorý uvedenú štúdiu vypracoval. Štúdia podľa nej ukázala, že pre reprezentatívnu skupinu príslušnej verejnosti slovo „vita" predstavuje dominantný prvok ochranných známok VITAKRAFT, a že táto skupina si vytvorila priamu súvislosť medzi slovom „vita" prítomným v označení predmetných tovarov a skoršími ochrannými známkami žalobkyne.

29 ÚHVT na úvod odpovedá, že cenník, akýkoľvek je jeho obsah, sám osebe nedokazuje známosť skorších ochranných známok.

30 Pokiaľ ide o štúdiu z roku 1997, ÚHVT uvádza, že spotrebitelia sa vo všeobecnosti nezameriavajú na určitú ochrannú známku, ale spontánne sa rozhodujú, aký výrobok si kúpia. Len samotná okamžitá odpoveď o spotrebiteľovej znalosti ochrannej známky určitých tovarov teda poskytuje dostatočný dôkaz o tom, že ochranná známka je známa na trhu. V predmetnej veci jednak boli spotrebitelia priamo zameraní na ochranné známky VITAKRAFT, a jednak bola štúdia veľmi všeobecná vzhľadom na dotknuté tovary. ÚHVT na pojednávaní dodal, že dôkazná hodnota štúdie bola ešte oslabená skutočnosťou, že táto pokrývala neskoršie obdobie, ako je relevantné obdobie, a preto mohla byť ovplyvnená reklamnými kampaňami spustenými po podaní prihlášky ochrannej známky.

31 Nakoniec, pokiaľ ide o štúdiu z roku 1992, ÚHVT upozorňuje, že podľa nej si 70 % osôb zúčastnených štúdie nevytvorilo žiadnu súvislosť medzi slovom „vita" a skoršími ochrannými známkami, aj keď otázky boli položené tak, aby viedli spotrebiteľov zúčastnených štúdie k určitému výsledku.

32 Vedľajší účastník konania uvádza, že štúdia z roku 1997 musí byť odmietnutá, pretože sa týka obdobia neskoršieho ako relevantné obdobie, a dôkazná hodnota štúdie z roku 1992 nie je postačujúca, keďže táto sa netýka skorších ochranných známok, ale označenia VITA. Vedľajší účastník konania na pojednávaní upresnil, že otázky položené osobám zúčastneným na štúdii v roku 1992 mohli nanajvýš naznačiť určité spojenie medzi označeniami VITA a VITAKRAFT.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

33 Ako vyplýva zo siedmeho odôvodnenia nariadenia č. 40/94, posúdenie pravdepodobnosti zámeny závisí od mnohých prvkov, medzi ktoré patrí najmä známosť ochrannej známky u verejnosti na predmetnom trhu. Keďže pravdepodobnosť zámeny je vyššia u ochranných známok s výraznou rozlišovacou spôsobilosťou, ochranné známky, ktoré majú buď zvýšenú vlastnú rozlišovaciu spôsobilosť, alebo je ich rozlišovacia spôsobilosť zvýšená na základe ich známosti u verejnosti, majú zvýšenú ochranu v porovnaní so známkami, ktorých rozlišovacia spôsobilosť je nižšia (pozri analogicky rozsudky z 11. septembra 1997, SABEL, C-251/95, Zb. s. I-6191, bod 24; z 29. septembra 1998, Canon, C-39/97, Zb. s. I-5507, bod 18, a z 22. júna 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, Zb. s. I-3819, bod 20).

34 Existencia vyššej ako priemernej rozlišovacej spôsobilosti z dôvodu známosti ochrannej známky na trhu nevyhnutne predpokladá, že túto ochrannú známku pozná značná časť príslušnej skupiny verejnosti, pričom nemusí ísť o známku, ktorá má dobré meno v zmysle článku 8 ods. 5 nariadenia č. 40/94. Nie je možné zovšeobecniť napríklad na základe určitého percentuálneho vyjadrenia týkajúceho sa miery známosti ochrannej známky v dotknutých kruhoch verejnosti, že ochranná známka má zvýšenú rozlišovaciu spôsobilosť z dôvodu svojej známosti u verejnosti (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudky Súdneho dvora zo 4. mája 1999, Windsurfing Chiemsee, C-108/97 a C-109/97, Zb. s. I-2779, bod 52, a Lloyd Schuhfabrik Meyer, už citovaný, bod 24). Je však potrebné priznať určitú vzájomnú súvislosť medzi známosťou ochrannej známky na trhu a jej rozlišovacou spôsobilosťou, pretože čím viac je ochranná známka u cieľovej skupiny verejnosti známa, tým je jej rozlišovacia spôsobilosť silnejšia.

35 Na preskúmanie, či má ochranná známka zvýšenú rozlišovaciu spôsobilosť z dôvodu svojej známosti u verejnosti, je potrebné zohľadniť všetky relevantné okolnosti veci, predovšetkým podiel na trhu, ktorý má ochranná známka, hodnotu, zemepisný

pôvod alebo čas jej používania, ako aj výšku investícií vynaložených podnikom na jej reklamu, podiel častí trhu, ktoré rozoznávajú tovary alebo služby ako pochádzajúce z podniku určeného vďaka ochrannej známke, ako aj vyjadrenia obchodných a priemyselných komôr alebo iných profesionálnych združení (pozri analogicky rozsudky Windsurfing Chiemsee, už citovaný, bod 51, a Lloyd Schuhfabrik Meyer, už citovaný, bod 23, a v tomto zmysle a analogicky zo 14. septembra 1999, General Motors, C-375/97, Zb. s. I-5421, body 26 a 27).

36 V tomto prípade žalobkyňa predložila tri dôkazy na potvrdenie známosti svojich skorších ochranných známok u verejnosti, a to cenník z roku 1994, štúdiu trhu z roku 1997 a štúdiu trhu z roku 1992 (pozri bod 24 vyššie).

37 V prvom rade, pokiaľ ide o cenník, treba pripomenúť, že samotná existencia katalógov bez poskytnutia dôkazov o ich distribúcii u verejnosti alebo význame ich prípadnej distribúcie nepostačuje na dokázanie používania ochrannej známky [pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. októbra 2004, Vitakraft-Werke Wührmann/ÚHVT — Krafft (VITAKRAFT), T-356/02, Zb. s. II-3445, bod 34]. Takisto nemôže preukázať intenzitu takéhoto používania. Uvedenú judikatúru je možné uplatniť na cenník, ktorého funkcia je podobná funkcii katalógu. V dôsledku toho je nutné odmietnuť tvrdenie žalobkyne, že odvolací senát nesprávne posúdil obsah uvedeného cenníka.

38 V druhom rade, pokiaľ ide o štúdie trhu vypracované v rokoch 1992 a 1997, treba predovšetkým zdôrazniť, že na nadobudnutie vyššej rozlišovacej spôsobilosti z dôvodu svojej prípadnej známosti u verejnosti musí byť skoršia ochranná známka v každom prípade známa u verejnosti v deň podania prihlášky alebo v deň vzniku práva prednosti uvedeného na podporu danej prihlášky [pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. decembra 2004, El Corte Inglés/ÚHVT — Pucci

(EMILIO PUCCI), T-8/03, Zb. s. II-4297, body 71 až 73, ktoré neboli napadnuté odvolaním]. Nie je však vylúčené, že štúdia vypracovaná v čase pred týmto dátumom alebo po ňom môže obsahovať užitočné údaje, aj keď jej dôkazná hodnota sa môže meniť v závislosti od dĺžky časového odstupu medzi relevantným obdobím štúdie a dňom, keď bola podaná prihláška alebo keď vzniklo právo prednosti spornej ochrannej známky. Dôkazná hodnota štúdie navyše závisí od použitej metódy prieskumu.

39 V tomto prípade je dôkazná hodnota štúdie z roku 1997, ako to právom uvádza odvolací senát, oslabená skutočnosťou, že osoby zúčastnené na štúdii neodpovedali spontánne, keďže použité dotazníky obsahovali sporné označenie aj tovary. Toto konštatovanie nie je spochybnené tvrdením žalobkyne, podľa ktorého jednak bolo nevyhnutné upresniť dotknuté tovary, aby verejnosť neuviedla ochranné známky potravín určených na ľudskú výživu, a jednak prieskum bez uvedenia ochrannej známky vedie k užitočným výsledkom len v prípade ochranných známok, ktoré majú veľmi dobré meno („berühmte Marken") (pozri bod 27 vyššie). V skutočnosti by bolo možné predložiť osobám zúčastneným na štúdii predmetné tovary bez uvedenia ochranných známok VITAKRAFT, alebo im ukázať zoznam rozličných ochranných známok s uvedením najmä sporného skoršieho označenia.

40 Za týchto okolností sa odvolací senát nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď považoval štúdiu z roku 1997 za samu osebe nepostačujúcu na preukázanie známosti ochranných známok VITAKRAFT na trhu. Súd prvého stupňa sa preto nemusí zaoberať dodatočným tvrdením ÚHVT a žalobkyne, podľa ktorého je dôkazná hodnota štúdie tiež oslabená skutočnosťou, že predmetná štúdia pokrýva obdobie neskoršie ako relevantné obdobie.

41 Pokiaľ ide o štúdiu z roku 1992, nemožno ju odmietnuť len z dôvodu, že sa týka hlavne ochranných známok VITA, a nie VITAKRAFT, ak chce žalobkyňa preukázať,

že slovo „vita“ predstavuje dominantný prvok skorších ochranných známok v tom, že cieľová skupina verejnosti si vytvorí priamu súvislosť medzi pojmom „vita“ a ochrannými známkami VITAKRAFT z dôvodu známosti oboch označení, a pokiaľ sa štúdia týka výslovne tejto súvislosti.

42 Avšak, ako právom konštatoval odvolací senát, dôkazná hodnota štúdie z roku 1992 je oslabená skutočnosťou, že štúdia bola uskutočnená skoro štyri roky pred dňom podania prihlášky predmetnej ochrannej známky. Navyše treba zdôrazniť, ako to urobil odvolací senát, že percentuálny pomer osôb, ktoré si vytvorili priamu súvislosť medzi slovom „vita“ a skoršími ochrannými známkami, nie je dostatočne vysoký na to, aby preukázal, že tieto ochranné známky alebo ich prvok „vita“ majú zvýšenú rozlišovaciu spôsobilosť z dôvodu svojej známosti u verejnosti. Otázka položená spotrebiteľom pri vypracovaní štúdie ich totiž viedla k vytvoreniu hospodárskej súvislosti medzi ochrannými známkami VITAKRAFT a každým označením obsahujúcim slovo „vita“, pričom prípadná prítomnosť iných prvkov popri pojme „vita“ nemohla zaujať spotrebiteľa zúčastneného na štúdii. Aj za týchto okolností sa len 33 % osôb zúčastnených na štúdii a vlastniacich spoločenské zviera domnievalo, že všetky označenia obsahujúce slovo prvok „vita“ patria tomu istému podniku. Iba 25 % osôb zúčastnených na štúdii vlastniacich spoločenské zviera uviedlo súvislosť medzi pojmom „vita“ a ochrannou známkou alebo podnikom nazvaným VITAKRAFT.

43 Okrem toho odvolací senát právom vyslovil, že spotrebitelia boli informovaní o dotknutých tovaroch (výrobky starostlivosti o zvieratá), ako aj o predmetných ochranných známkach (VITA a VITAKRAFT). Vzhľadom na skutočnosť, že otázky položené spotrebiteľom ich mohli viesť k odpovedi priaznivej pre žalobkyňu, odvolací senát oprávnene rozhodol, že štúdia z roku 1992 nepostačuje na preukázanie, že predmetné skoršie ochranné známky sú známe, a teda rozlišovacia spôsobilosť týchto známok alebo ich prvku „vita“ je zvýšená.

44 Preto, keďže žalobkyňa z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala, že skoršie ochranné známky majú zvýšenú rozlišovaciu spôsobilosť z dôvodu svojej známosti u verejnosti, prvú časť žalobného dôvodu je potrebné zamietnuť ako nedôvodnú.

O druhej časti žalobného dôvodu, založenej na nesprávnom posúdení podobnosti predmetných označení

— Tvrdenia účastníkov konania

45 Pokiaľ ide o porovnanie predmetných označení, žalobkyňa v úvode popiera, že prvok „vita" má zníženú vlastnú rozlišovaciu spôsobilosť, a to aj napriek tomu, že odvolací senát odôvodnene uvažoval, že cieľová skupina verejnosti spája toto slovo s nemeckými slovami „vital" (vitálny) a „Vitalität" (vitalita). Na jednej strane, aj keď je toto latinské slovo znamenajúce „život" niekedy používané úzkym okruhom všeobecne vzdelaných osôb na vyjadrenie „života osoby" („Lebenslauf" v nemčine), väčšina nemeckých spotrebiteľov tento význam nepozná. Na druhej strane, žalobkyňa tvrdí v rozpore so závermi odvolacieho senátu, že nemecké slová „vital" a „Vitalität" neoznačujú tovary, na ktoré sa vzťahujú skoršie ochranné známky. Okrem toho žalobkyňa upozorňuje, že ÚHVT už uznal rozlišovaciu spôsobilosť slova „vita", keď 15. júla 2002 uverejnil prihlášku slovnej ochrannej známky Spoločenstva VITA, ktorej predmetom sú tovary podobné tým, ktoré sú chránené skoršími ochrannými známkami.

46 Vzhľadom na známosť skorších ochranných známok u verejnosti predstavuje slovo „vita" podľa žalobkyne dominantný prvok týchto ochranných známok.

47 Nezávisle na predchádzajúcom žalobkyňa namieta posúdenie podobnosti označení odvolacím senátom z hľadiska vizuálneho, koncepčného a fonetického.

48 Pokiaľ ide na prvom mieste o podobnosť vizuálnu, žalobkyňa predovšetkým zdôrazňuje, že spotrebiteľ nevykonáva filologickú analýzu ochrannej známky. Naopak, keďže stupeň jeho pozornosti bol pri výbere predmetných tovarov dosť nízky, zhodnosť prvej časti označení VITAKRAFT a VITACOAT, ako aj zhodnosť písmen „a" a „t" v ich druhej časti, mohli viesť spotrebiteľa k zámene predmetných označení. Žalobkyňa na pojednávaní poukázala na skutočnosť, že spotrebiteľ venuje väčšiu pozornosť začiatku ako koncu slovného označenia.

49 Pokiaľ ide na druhom mieste o podobnosť koncepčnú, odvolací senát podľa žalobkyne nesprávne posúdil, že spotrebiteľ si nevytvorí žiadnu súvislosť medzi anglickým slovom „coat" a náznakom v nemeckých slovách „vital" a „Vitalität" bez ohľadu na to, či pozná význam anglického slova. Žalobkyňa tvrdí, že mnohí nemeckí spotrebitelia vedia, že slovo „coat" znamená v nemčine „Fell" (srsť), a porozumeli by opisnej povahe daného označenia. Navyše, pochopenie slova „coat" u cieľovej skupiny verejnosti nevedie ku koncepčnému rozdielu, ale naopak, znamená koncepčnú podobnosť sporných ochranných známok.

50 Žalobkyňa na pojednávaní dodala, že v zmysle judikatúry Súdu prvého stupňa [rozsudky zo 14. októbra 2003, Phillips-Van Heusen/ÚHVT — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), T-292/01, Zb. s. II-4335, bod 54; z 22. júna 2004, Ruiz-Picasso a i./ÚHVT — DaimlerChrysler (PICARO), T-185/02, Zb. s. II-1739, bod 56, a z 27. októbra 2005, Éditions Albert René/ÚHVT — Orange (MOBILIX), T-336/03, Zb. s. II-4667, bod 80, napadnutý odvolaním], koncepčný rozdiel spôsobilý za istých

okolností potlačiť vizuálne a fonetické podobnosti medzi dotknutými označeniami existuje, iba ak označenie ako celok má jasný a vymedzený význam. Podľa nej predmetný prípad takým nie je, keďže slová „vitakraft" a „vitacoat" nemajú konkrétny význam ani v nemčine, ani v angličtine.

51 Pokiaľ ide na treťom mieste o fonetickú podobnosť, v prvom rade žalobkyňa tvrdí, že táto podobnosť nie je potlačená namietaným koncepčným rozdielom označení, ktorý v tomto prípade neexistuje. V druhom rade by konštatovanie odvolacieho senátu, podľa ktorého prítomnosť písmen „r" a „f" v skorších ochranných známkach vylučuje fonetickú podobnosť, porušilo zásadu, podľa ktorej sa existencia pravdepodobnosti zámeny musí posudzovať podľa prvkov podobnosti označení, a nie podľa ich rozdielov.

52 ÚHVT a vedľajší účastník nesúhlasia s tvrdeniami žalobkyne.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

53 Ako vyplýva z ustálenej judikatúry, celkové hodnotenie pravdepodobnosti zámeny musí, čo sa týka vizuálnej, fonetickej alebo koncepčnej podobnosti sporných označení, byť založené na celkovom dojme nimi vytváranom, ak sa zoberú do úvahy najmä ich rozlišujúce a dominantné prvky (pozri rozsudok BASS, už citovaný, bod 47 a už citovanú judikatúru).

54 Pokiaľ ide v prvom rade o mieru rozlišovacej spôsobilosti slova „vita", ktoré ako také v nemeckom jazyku neexistuje, uvedená skupina verejnosti, pozostávajúca

z priemerných nemeckých spotrebiteľov vlastniacich spoločenské zviera, porozumie tomuto slovu ako náznaku slov „vital“ (vitálny) a „Vitalität“ (vitalita). Aj keď slovo latinského pôvodu je menej známe pre nemecky hovoriaceho spotrebiteľa ako pre spotrebiteľa španielskeho, slovo „vita“ vo všeobecnosti evokuje kladné vlastnosti veľkého množstva rôznych tovarov alebo služieb. V skutočnosti slovo „vita“ predstavuje predponu dodávajúcu nasledujúcemu slovu, teda nemeckému slovu „Kraft“ (sila, výkon) význam „vitality“. Verejnosť ho v tomto prípade nebude vnímať ako dominantný a rozlišujúci prvok skoršieho označenia. Preto je potrebné odmietnuť tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého slovo „vita“ má vyššiu vlastnú rozlišovaciu spôsobilosť. Okrem toho, ako vyplýva z bodov 33 až 44 vyššie, slovo „vita“ nemá výrazne rozlišovací charakter ani z dôvodu známosti skorších ochranných známok u verejnosti alebo hospodárskej súvislosti, ktorú by si cieľová skupina verejnosti vytvorila medzi ich majiteľom a ochrannými známkami VITA.

55 Skutočnosť, že prihláška slovnej ochrannej známky Spoločenstva VITA pre tovary podobné tovarom chráneným skoršími ochrannými známkami bola zverejnená ÚHVT, nevyvracia toto tvrdenie. Toto označenie nie je považované za „zbavené rozlišovacej spôsobilosti“ alebo „výlučne opisné“ z dôvodu, že jeho zápis bol zamietnutý podľa článku 7 ods. 1 písm. b) alebo c) nariadenia 40/94. Ide iba o určenie, či slovo „vita“ predstavuje dominantný prvok skorších ochranných známok.

56 Ďalej, pokiaľ ide o vizuálnu podobnosť, je namieste uviesť, že sporné označenia pozostávajú na jednej strane z prvkov „vita“ a na druhej strane z pojmov „kraft“ alebo „coat“. Rovnaká je ich prvá časť („vita“), posledné písmeno („t“) a písmeno v strede druhej časti týchto označení („a“). Okrem toho aj ich dĺžka je skoro rovnaká. Napriek uvedeným podobným prvkom, rozdiel medzi druhou časťou slov, to znamená „kraft“ a „coat“, vyvoláva rozdielny celkový dojem. Následne odvolací senát oprávnene konštatoval, že v celkovom vizuálnom dojme prevládajú rozdiely nad prvkami podobnosti.

57 Z hľadiska fonetického je vhodné uviesť, že slovo „vitakraft" sa skladá z troch slabík („vi", „ta" a „kraft") so sledom samohlások „i — a — a" a fonetickým dôrazom na spoluhlásky „r" a „f", pričom spoluhlásky „k" a „t" sú nemé a krátke. Hlavný dôraz je na prvej slabike a menší dôraz na poslednej slabike. Naproti tomu vzhľadom na prihlasované označenie je potrebné si všimnúť, že anglické slová sa často používajú v reklame v Nemecku, takže mnohí spotrebitelia poznajú aspoň pravidlá anglickej výslovnosti. Preto vyslovujú slovo „coat" v jednom tóne ako „co:t" [„kout" — *neoficiálny preklad*]. Slovo „vita" sa však podobá na nemecké slová „vital" a „Vitalität", preto spotrebitelia nenahradia nemeckú výslovnosť tohto slova („vi: ta") anglickou výslovnosťou („vaita"). Ochranná známka, o ktorej zápis sa žiada, obsahuje tri slabiky so sledom samohlások „i — a — o" a vo svojej druhej časti len spoluhlásky „c" a „t" s dôrazom na prvej slabike. Z dôvodu rozdielu vo výslovnosti tretej slabiky medzi slovami „vitakratf" a „vitacoat", je potrebné vyvodiť záver ako v rozhodnutí odvolacieho senátu, že rozdielne fonetické prvky sú dôležité.

58 Na záver, z koncepčného hľadiska odvolací senát oprávnene konštatoval, že spojenie v skorších ochranných známkach medzi slovom „vita" vo význame vitality a „kraft", znamenajúcim v nemčine „silu, výkon", vedie spotrebiteľov k spájaniu slova „vitakratf" s posilnením alebo obnovením zdravia a vitality, aj keď toto slovo ako také v nemčine neexistuje. Pokiaľ ide o prihlasovanú ochrannú známku, slovo „coat" nemá v nemčine význam. Je málo pravdepodobné, že spotrebitelia porozumejú anglickému slovu „coat". Nanajvýš vedia, že toto slovo znamená v angličtine „kabát". V každom prípade, ak aj poznajú [nepoznajú — *neoficiálny preklad*] všetky jeho významy, nič to nemení na skutočnosti, že sa tieto významy jasne odlišujú od slova „Kraft". Okrem toho, aj keby spotrebitelia porozumeli významu „coat", nebude ich to viesť k vnímaniu slova „vita" ako dominantného prvku prihlasovanej ochrannej známky, aspoň nie vo väčšej miere ako je tomu u skorších ochranných známok. Celkový koncepčný dojem bude ten, že predpona „vita" dodá nasledujúcemu slovu „coat" význam spojený s predstavou „vitality" a tieto dve slová vytvoria celok bez toho, aby jedno z nich bolo vo vzťahu k druhému považované za dominantné.

59 Následne je opodstatnené uviesť, že existuje slabá vizuálna podobnosť, vytvorená v zásade zhodnosťou prvých štyroch písmen uvedených označení, avšak podstatne znížená z dôvodu rozdielu v druhej časti sporných označení, teda slov „kraft" a „coat".

60 Rovnako existuje slabá fonetická podobnosť založená na zhodnosti dvoch prvých slabík („vi-ta"), avšak podstatne znížená fonetickým rozdielom medzi slovami „kraft" (so samohláskou „a" a spoluhláskami „r" a „f") a „coat" (so samohláskou „o").

61 Nakoniec, keďže význam slova „Kraft" je jasný a ľahko zrozumiteľný pre nemeckých spotrebiteľov, kým slovo „coat" pre nich nemá žiadny zmysel alebo bude nanajvýš vnímané ako anglické slovo s odlišným významom, je namieste konštatovať výrazný koncepčný rozdiel medzi označeniami. Takýto koncepčný rozdiel je za istých okolností spôsobilý potlačiť slabé vizuálne a fonetické podobnosti medzi dotknutými označeniami (pozri v tomto zmysle rozsudok BASS, už citovaný, bod 54). Prítomnosť predpony „vita" v sporných označeniach neovplyvní toto posúdenie, pretože je vnímaná ako predpona, kým celkový dojem z označení je z hľadiska koncepčného určený ich druhou časťou.

62 S ohľadom na koncepčný rozdiel medzi uvedenými označeniami a ich odlišnými vizuálnymi a fonetickými prvkami je nutné potvrdiť závery odvolacieho senátu, podľa ktorých sú označenia podobné len vo veľmi malej miere, keďže koncepčný rozdiel je spôsobilý potlačiť prvky vizuálnej a fonetickej podobnosti.

O tretej časti žalobného dôvodu, týkajúcej sa pravdepodobnosti zámeny

— Tvrdenia účastníkov konania

63 Celkové posúdenie pravdepodobnosti zámeny odvolacím senátom je podľa žalobkyne nesprávne v nasledujúcich bodoch.

64 Po prvé, odvolací senát podľa nej nebral do úvahy vyššiu rozlišovaciu spôsobilosť skorších ochranných známok spôsobenú ich známosťou u verejnosti. Po druhé, odvolací senát nedostatočne ohodnotil mieru podobnosti predmetných označení. Po tretie, tento senát nepripísal dostatočnú dôležitosť zhodnosti tovarov, ktoré sú predmetom sporných ochranných známok.

65 Na záver žalobkyňa tvrdí, že nemecké súdy v podobných prípadoch pravidelne uznávajú existenciu pravdepodobnosti zámeny, čo vyplýva z rozhodnutí týchto súdov pripojených k žalobe.

66 ÚHVT a vedľajší účastník popierajú tieto závery. Navyše ÚHVT uvádza, že vzhľadom na skutočnosť, že rozhodnutia nemeckých súdov neboli predložené v konaní na ÚHVT, musia byť vyhlásené za neprípustné.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

67 Na úvod je potrebné uviesť, že ako vyplýva z bodov 44 a 62 vyššie, odvolací senát sa nedopustil nesprávneho posúdenia, keď usúdil jednak, že skoršie ochranné známky nemali zvýšenú rozlišovaciu spôsobilosť z dôvodu svojej známosti u verejnosti, a jednak, že sporné označenia boli len veľmi málo podobné.

68 Ďalej je opodstatnené uviesť, že odvolací senát zohľadnil zhodnosť väčšiny tovarov chránených spornými ochrannými známkami. Usúdil však, že rozdiely v označeniach sú najmä z hľadiska koncepčného dostatočné, aby zabránili vzniku pravdepodobnosti zámeny aj vo vzťahu k zhodným tovarom. Súd prvého stupňa prijíma tento záver aj napriek slabej pozornosti, ktorá bola venovaná výberu sporných tovarov.

69 Pokiaľ ide o nemeckú judikatúru uvedenú žalobkyňou, treba najskôr uviesť, že po prvýkrát na Súde prvého stupňa došlo k odvolávaniu sa na rozsudky nemeckých súdov.

70 Podľa ustálenej judikatúry je predmetom žaloby podanej na Súd prvého stupňa preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odvolacích senátov v zmysle článku 63 nariadenia č. 40/94. Skutočnosti však namietané pred Súdom prvého stupňa bez ich predchádzajúceho uplatnenia u inštancií ÚHVT môžu mať vplyv na zákonnosť takéhoto rozhodnutia, len ak bol ÚHVT povinný sa nimi zaoberať *ex offo*. V tomto ohľade vyplýva z článku 74 ods. 1 *in fine* nariadenia č. 40/94, podľa ktorého sa v prípade konania týkajúceho sa relatívnych dôvodov zamietnutia zápisu ÚHVT pri svojom skúmaní obmedzí na dôvody, dôkazy a návrhy predložené účastníkmi konania, že ÚHVT nemusí brať do úvahy *ex offo* skutočnosti, ktoré neboli predložené účastníkmi konania. Takéto skutočnosti preto nie sú spôsobilé

spochybniť zákonnosť rozhodnutia odvolacieho senátu [rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. júla 2004, Samar/ÚHVT — Grotto (GAS STATION), T-115/03, Zb. s. II-2939, bod 13].

71 Vzhľadom na predchádzajúce je však namieste upresniť, že ani účastníkom konania, ani Súdu prvého stupňa nemožno brániť, aby sa pri výklade práva Spoločenstva inšpirovali podkladmi z judikatúry Spoločenstva, vnútroštátnej alebo medzinárodnej judikatúry. Takáto možnosť odvolávať sa na vnútroštátne rozsudky nevyplýva z judikatúry spomenutej v bode 70 vyššie, keďže sa odvolaciemu senátu nevytýka, že nezohľadnil skutkové okolnosti v určitom vnútroštátnom rozsudku, ale že porušil ustanovenie nariadenia č. 40/94 a uviedol judikatúru na podporu tohto žalobného dôvodu.

72 V tomto prípade je namieste konštatovať, že rozhodnutia nemeckých súdov, na ktoré sa odvoláva žalobkyňa, nie sú spôsobilé vyvrátiť napadnuté rozhodnutie. Na jednej strane nemôžu spochybniť skutkové zistenia odvolacieho senátu, ani preukázať známosť skorších ochranných známok u verejnosti alebo skutočnosť, že nemecký spotrebiteľ si vytvorí súvislosť medzi slovom „vita" a ochrannými známkami žalobkyne z dôvodov uvedených v bode 70 vyššie. Na druhej strane žalobkyňa neuviedla argument na základe osobitného práva vychádzajúci z týchto rozhodnutí, ktorý by umožňoval sa nimi inšpirovať za podmienok uvedených v bode 71 vyššie.

73 Z predchádzajúceho vyplýva, že odvolací senát sa nedopustil nesprávneho posúdenia pri celkovom posúdení pravdepodobnosti zámeny. Následne, tretia časť žalobného dôvodu je nedôvodná. Preto je potrebné zamietnuť jediný žalobný dôvod žalobkyne, a teda aj žalobu.

O návrhu vedľajšieho účastníka konania na zápis prihlasovanej ochrannej známky

74 Pokiaľ ide o tretí bod návrhov vedľajšieho účastníka, je potrebné pripomenúť, že podľa článku 63 ods. 6 nariadenia č. 40/94 je ÚHVT povinný prijať opatrenia nevyhnutné na vykonanie rozsudku súdu Spoločenstva. Preto Súdu prvého stupňa neprislúcha ukladať ÚHVT príkazy. ÚHVT prislúcha vyvodiť dôsledky z výroku a odôvodnenia tohto rozsudku [rozsudky Súdu prvého stupňa z 8. júla 1999, Procter & Gamble/ÚHVT (BABY-DRY), T-163/98, Zb. s. II-2383, bod 53; z 31. januára 2001, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld/ÚHVT (Giroform), T-331/99, Zb. s. II-433, bod 33; z 27. februára 2002, Eurocool Logistik/ÚHVT (EUROCOOL), T-34/00, Zb. s. II-683, bod 12, a z 23. októbra 2002, Institut für Lernsysteme/ÚHVT — Educational Services (ELS), T-388/00, Zb. s. II-4301, bod 19].

75 Nakoľko vedľajší účastník konania trvá na pokračovaní konania o zápis na ÚHVT, toto konanie je v konečnom dôsledku opatrením obsahujúcim výkon rozsudku a je v skutočnosti zhodné s prvým bodom návrhov smerujúcim k zamietnutiu žaloby. Ak má vedľajší účastník konania okrem toho v úmysle navrhnúť, aby Súd prvého stupňa nariadil ÚHVT pokračovať v konaní o zápis prihlasovanej ochrannej známky, tento návrh by bol podľa ustálenej judikatúry citovanej v prechádzajúcom bode neprípustný.

O trovách

76 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Podľa článku 136 ods. 2 rokovacieho poriadku sa výdavky nevyhnutne vynaložené

účastníkmi konania v súvislosti s konaním pred odvolacím senátom považujú za trovy konania, ktoré sa nahrádzajú. Toto uvedené ustanovenie sa vzťahuje na prípady, v ktorých je rozhodnutie odvolacieho senátu zrušené, vrátane výroku o trovách konania. Naproti tomu, ak napadnuté rozhodnutie nie je zrušené, hoci len čiastočne, rozhodnutie o trovách na ÚHVT zostáva platné, pokiaľ proti nemu nie je podané odvolanie.

77 Z uvedeného vyplýva, že je potrebné zamietnuť návrh vedľajšieho účastníka konania, ktorým navrhuje zaviazať žalobkyňu na náhradu trov konania na námietkovom oddelení a konania pred odvolacím senátom. Pokiaľ ide o trovy konania na Súde prvého stupňa, vzhľadom na to, že žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhmi žalovaného a vedľajšieho účastníka konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Žalobkyňa znáša okrem svojich vlastných trov konania aj trovy konania Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory), ako aj trovy vedľajšieho účastníka konania, ktoré mu vznikli v konaní na Súde prvého stupňa.

Pirrung Meij Pelikánová

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 12. júla 2006.

Tajomník

E. Coulon

Predseda komory

J. Pirrung